

съсвѣтъ другъ изгледъ. Има още възвишености по-десния брѣгъ въ едно и звѣстно разстояние, нъ отъ устието на Тимокъ, граница между Сърбия и България, планинитѣ се отдалечаватъ отъ двата брѣга и рѣката тече между Българската поляна на югъ, и Ромънската ниска долина на сѣверъ, на която близкитѣ до рѣката мѣстности биватъ често блативи отъ приидванията на водитѣ.

Покрай Румънския брѣгъ се намиратъ многобройни езера и блата доста дълги и паралелни съ рѣката.

Много по-малко сж тѣ по десния брѣгъ; ще споменемъ само блатата, които се намиратъ при устието на Видъ и Свищовското езеро, отдѣлено отъ рѣката, съ която се съединява на источния край, чрѣзъ една тѣсна ивица земя, частъ отъ която е покрита отъ възлитѣ.

Множество острови, отъ които нѣкои сж доста голѣми, раздѣлятъ течението на Дунава особено въ Рахово, Никополъ и Свищовъ, между устието на Янтра и на Ломъ.

Слѣдъ Силистра, Дунава прѣтсва да тече по границата и влѣзва всецѣло въ ромънския територия.

По-нататъкъ измѣнява изведважъ посоката си и тече отъ югъ къмъ сѣверъ, като стѣга между течението си и Черното море територията на Добруджа.

По-напрѣдъ се мислеше, че Дунава е вървѣлъ направо къмъ морето прѣзъ Добруджа, нъ доказа се че едно стѣпало отъ 50—60 метра височина раздѣля постоянно течението отъ крайбрѣжието, и че нѣма никакви слѣди на нѣкакво корито въ мѣстността прѣзъ която се прѣдполагаше че минава Дунава.

Подъ Тулча, Дунава се расклонява на многобройни рѣкави, образующи една дѣлта отъ 2558 кв. километра, островитѣ на която приличатъ на пространни морета отъ гѣста шума, прѣсичани отъ рѣкави на рѣката, езера и блата, обитавани отъ безбройни морски птици, вълци и стада биволи. Най-отдалѣченитѣ рѣкави, на крайщата имъ сж на разстояние отъ 89 километра. Тритѣ главни сж: *Килия* (дълбокъ отъ 4 до 5 метра) най-сѣверния, несгоденъ за плавание, — *Сулѣна*, широкъ въ ус-

hauteurs accompagnent encore la rive droite pendant quelque temps, mais à partir de l'embouchure du Timok, frontière de la Serbie et de la Bulgarie, les montagnes s'éloignent des deux rives et le fleuve coule entre le plateau de Bulgarie, dont le bord escarpé le domine au sud, et la plaine basse de la Roumanie au nord, dont les parties voisines du fleuve sont souvent marécageuses et submersibles pendant les crues.

Le long de la rivière roumaine se trouvent un grand nombre de lacs ou étangs ayant une assez grande longueur parallèlement au fleuve.

Il y en a beaucoup moins sur la rive droite; nous citerons les étangs qui se trouvent à l'embouchure du Vid et le lac de Svichtov (ou Sistovo) séparé seulement du fleuve qu'il rejoint à son extrémité Est, par une étroite bande de terre en partie recouverte par les flots.

De nombreuses îles, dont quelques-unes possèdent une certaine étendue, divisent le cours du Danube, notamment en amont de Rahovo, de Nicopolis et de Svichtov, entre l'embouchure de la Yantra et celle du Lom.

Après Siliestrie, le Danube cesse d'être frontière pour entrer complètement sur le territoire roumain.

Peu après, il change brusquement de direction et coule du sud au nord, resserrant entre son cours et la mer Noire le territoire de la Dobroudja. On a cru que le Danube se dirigeait autrefois vers la mer à travers la Dobroudja, mais on a dû reconnaître qu'un seuil de 50 à 60 mètres de hauteur sépare constamment le cours actuel du littoral, et qu'il n'existe aucune trace d'un lit de fleuve à l'endroit présumé de son passage.

Au-dessus de Tulcea (pron. Toul-tcha), le Danube se divise en bras nombreux, embrassant un delta de 2,558 kilomètres carrés, dont les îles ressemblent à de vastes mers de verdure, coupées par des bras de fleuve, des lacs et des étangs, habités par d'innombrables troupes d'oiseaux de mer, des loups et des troupeaux de buffles. Les bras les plus écartés sont à leurs extrémités distants de 89 kilomètres; les trois principaux sont ceux de Kilia